

בס"ד ב' סיון ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 19:19
צאת השבת - 20:11
רבנו תם - 21:05
שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 867
@ השבת לא אומרים "צדקתך".
@ לא אומרים תחנון עד יג' סיון.
@ ביום רביעי הבעלי"ט יחול "חג השבועות".
הדלקת נרות יום שלישי ערב החג בשעה 19:22

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

השבת מו' לעומר
פרקי אבות - פרק ו'

פרשת במדבר

מלניני הפרשה:

- מפקד צבאי שנערך לבני ישראל ע"י משה ואהרן ונשיאי השבטים.
- מספר הפקודים מבין עשרים שנה ומעלה.
- מספרם של כל בני ישראל מלבד שבט לוי.
- פירוט תפקידים המיוחד של בני לוי.
- סדר חנייתם ונסיעתם של בניי במדבר.
- מפקד הלויים.

"בני תתקיי תולדותם למשפחותם"

למה בנפתלי כתב בני ובשאר כתב לבני? בעל הטורים אומר בנפתלי רשם בני לפי שבשבת נפתלי היו יותר בנות מבנים ורמז על אשה בברכת נפתלי: **אילה שולחה תנותן...** ר"ת אשה. (ב. בר דין הי"ו)

"תפקדו אותם כלבאותם אתה ואהרן" (א' ג')

מניין בני ישראל הרי התקיים על ידי שלקחו מכל אחד מחצית השקל, ולכן "תפקדו אותם אתה ואהרן" - כי צדקה נגבית בשניים. (ר' יונתן אייבשיץ)

"ראש לבית אבותיו הוא" (א' ד')

אל תמנה כאלה שהינם מיוחסים משום שאבותיהם היו גדולים - אלא להיפך: **"ראש לבית אבותיו הוא"** - ממנו יתחיל הייחוס. אנו מתפללים: יהי רצון שנהיה לראש ולא לזנב. **שנהיה הראש של הייחוס ולא הסוף.**

"ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה ה'" (א' נ"ד)

הרי גם הלויים נצטוו באותה פרשה ולמה לא כתוב גם עליהם שעשו כאשר ציווה ה'? מכאן שיותר קל לשכנע סתם "עמך" שיעשו כאשר ציווה ה', מלשכנע את ה"כלי קודש" - הלויים.

"מחלי ומושי" (ג' ב')

נראה לי לרמוז מה שמובא במדרש (בשלח): חכם לב מצוות - זה משה. זהו שאמר: **מחלי** - נוטריקון: חכם לב יקח מצוות. ומי הוא זה? ויהי כמשיב: מושי, קרי ביה משה, לרמוז לדברי המדרש (להניח ברכה). ולהמתיק הדברים יש להוסיף: תיבת **ומושי** - עולה בגימטריא: **משה טוב**, כמו שנאמר על משה רבנו: ותרא אותו כי טוב הוא (שמות ב').

"...איש איש כי תשיטה אשיתו ומעלה בו מעל"

"מעלה בו מעל" בגימטריה 293 = "דור המבול" = ובגימטריה = חרפה. וזהו המעשה המכוער אשר האשה עושה, מעשה של חרפה וכמעשה דור המבול.

הסידור מכשול מדרך עמי!

מפטירין: "והיה מספר" (חושע ב')

מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפטרה

"והחונים עלי" (ב, יב)

מדוע דווקא 'החונים' (עם חולם מלא באות חית וחיריק חסר, ללא יוד, באות נוו) ולא 'החנים' (חולם חסר באות חית וחיריק מלא באות נוו)? רק ציון הנלווים לדגל ראובן מובא בצורת 'החונים', ואילו דגלי יהודה (פסוקים ג, ה) ודן (פסוק כ"ז), וכן משפחת מררי (ג, לח) וסדר המחנות (י-ה) נזכרים בצורת 'החנים'. נראה כי מנהיגות טבעית מבטאת בחיריק מלא, המורה על כפיפות מלאה ומרצון של הכפופים למנהיג, של 'החונים' עליו. חיריק חסר מבטא פגם באמון הנלווים אל המנהיג, כאילו חונים ואינם חונים.

"ויפקד אותם משה על פי ה' כאשר צוה"

"על פי ה'", פירש"י, אמר משה לפני הקב"ה, היאך אני נכנס לתוך אהליהם לדעת מניין וינקהם? א"ל הקב"ה: עשה אתה שלך ואני אעשה את שלי. הלך משה ועמד על פתח האהל והשכינה מקדמת לפניו ובת קול יוצאת מן האהל ואומרת, כך וכך תינוקות יש באהל.

"ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה ה' ויחזקו בן צוריהו"

שואלים: מדוע כשרוצים לכנות אדם עני ולא יוצלח, בחרו את השם "שלומיאל"? מביא בספר "אמרות החכמה" טעם נפלא: רש"י בביאורו לברכת יעקב לבניו, מבאר את ברכת יעקב לשמעון "ואפיעם בישראל" - אין לך עניים וסופרים ומלמדי תינוקות אלא משמעון, כדי שיהיו נפוצים. לכן רומזים לאותו עני ומסכן שהוא משבט שמעון - שאולי הוא נשיא כשלומיאל אך מזלו לא שפר עליו והנשיאות שלו היא על עניים...

"לבית אבותם במספר שימות כלבולכותיהם"

התורה מציינת בגולגולותם רק בראובן ושמעון ולמה? גם בכלל וגם בפרט, מה שלא נאמר בשאר השבטים. אלא לפי שראובן ושמעון ציערו את אביהם במכירת יוסף והיו צריכים לכפרה פי שניים משאר השבטים.

פיעת הניבים והפתגמים

ישלם ה' פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם ה' אלהי ישראל אשר-באת לחסות תחת כנפיו = יגמל לך ה' גמול גדול, כגדל המעשה הטוב אשר עשית.

דוגמה: בעז פנה אל רות וצין בפניה כי ה' יגמל לה גמול גדול, כגדל המעשה אשר עשתה.

מקור: ישלם ה' פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם ה' אלהי ישראל אשר-באת לחסות תחת כנפיו (רות ב יב). (ניבונכו)

העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

מנהג אכילת מאכלי חלב

ידוע המנהג לאכול מאכלי חלב בחג השבועות. טעמים רבים הובאו למנהג זה, מהם על דרך הפשט, הרמז, המוסר ועל דרך הסוד.

א. התורה נמשלה לחלב, שנאמר: **"דבש וחלב תחת לשונך"**. ונאמר: **"נפת תטפנה שפתותיך, כלה; דבש וחלב תחת לשונך, וריח שלמתך פריח לבנון"** והפירוש: **נפת תטפנה שפתותיך** - אלה הם טעמי תורה.

כלה - אלה הם תלמידי חכמים.

דבש וחלב תחת לשונך - אלה הם חידושי תורה.

ורח שלמתך פריח לבנון - אלה מצוות הנוהגות בבגדים: ציצית, תכלת בגדי כהונה, איסור שעטנז (רש"י)

ב. בשבועות ניתנה התורה, ובמתן תורה הוזהרו בני ישראל על כל התורה: איסור נבלה ומצוות השחיטה, דיני הכשר הבשר וכד', וכיוון שלא יכלו באותו יום להכין את כל הדרוש לאכילת מאכלי בשר, בעקבות דיני ההכשר החדשים שקיבלו, הוכרחו לאכול מאכלי חלב.

ג. **חלב** בגמטריה 40 - כנגד 40 יום שעשה משה בהר סיני לקבל את התורה הקדושה.

ד. גבינה מזכירה את השם **"גבנונים"**, שהוא אחד משמותיו של הר סיני.

"בניד בשחילי זחלים" - חינוך

נתינה ללא גבולות

מי מאתנו ההורים לא מכיר את המשפט "אוף אתם לא קונים לי כלום, ההורים של... קונים הרבה יותר..." ואנחנו? במקום לעצור את הדיון נשאבים לתוך ייסורי המצפון, והמחשבות שאולי באמת אנחנו לא מעניקים מספיק. והרי בינינו, כמה שלא ניתן הם יבקשו יותר.

איך הגענו למצב שבו החרות הפכה לעבדות, וההורים חיים בכלוב של זהב אך אינם חופשיים לחנך את הילדים באמונות האישיות שלהם?

מה שקורה הוא, שהרסנו את חווית ההורות. אנחנו שואפים להיות כל הזמן הורים מושלמים, ייסורי המצפון שלנו מול הילדים הפכו אותנו לחסרי מנוחה ולרודפים אחרי דמות ההורה המושלם שלמעשה איננו קיים. אנחנו שוכחים לעצור ולנשום, שוכחים להקשיב לצויו חלב שלנו, ולחוש הטבעי שאמור להוביל אותנו בהורות. הדרכה הורית היא דבר מועיל ובכל זאת עלינו לסמוך גם על עצמנו, לחשוב היטב כמה אנו אוהבים אותם, וכמה הם חשובים לנו, לוותר על חוג פעם בשבוע וסתם לשבת איתם בבית ולדבר.

כל הישועות והברכות

לטיטה-שולמית ולאריה מזוז
שתרמו לסעודה הרביעית בליוון
זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל
לרפואתם והצלחת כל ילדיהם
שיתברכו בכל מילי דמיטב
ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה
טובה, וחיים טובים ומאושרים
וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם.
וזיווג הגון **להודיה** בת טיטה
ולורד בת טיטה עוד השנה

סרכה והצלה

לציון ושמחה אהרתי
שיתברכו בבריאות, אושר
ופרנסה טובה ובכל מילי
דמיטב ברוחניות ובגשמיות,
לשנים רבות טובות ונעימות
זיווג הגון **לאורטל** בת שמחה
וזרע קודש עוד השנה
להודיה בת שמחה
ולרועי בן אסתר שיתגשמו
כל משאלות ליבם לטובה

כל הישועות והברכות

ל"היורה ואיריס צסימי
שתרמו לסעודה הרביעית בליוון.
זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל
לרפואתם והצלחת כל ילדיהם
שיתברכו בכל מילי דמיטב
ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה
טובה, וחיים טובים ומאושרים
וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם.
וזרע קודש לאור ושני ביאר
להבדיל לע"נ **נורית** בת חוהדי ז"ל

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יגל"**
משדר בליוון **בכל מוצאי שבת**
את שיעורו של **הראשון לציון**
הרה"ג **יחזק יוסף** שליט"א
בבית הכנסת **"אוהל מועד"**
בשעה 21:30 השיעור יוקרן
על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים
סעודה רביעית, בחסות **"בית הלחם"**

קול שון וקול אמה, קול חתן וקול כלם

מזל טוב ואיחולים לבביים
אלי ועליזה מוסאי הי"ו
דוד ווסינה עדרי הי"ו
לנישואי **אלימלך-יונתן** עם מור
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר
בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו
להמשיך את מסורת הבית המפואר.
ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

סרכה והצלה

למשה ורבקה ישראל
שיתברכו בבריאות, אושר
ופרנסה טובה ובכל מילי
דמיטב ברוחניות ובגשמיות,
לשנים רבות טובות ונעימות
ושיתגשמו כל
משאלותם לטובה
וירוו נחת ושלווה
מכל יוצאי חלציהם.

לחם השמחות

מנהג יפה לקשט
הבית ובית הכנסת
בפרחים ובענפי
בשמרים וירק.
יוצאי עדת טריפולי
נוהגים לאכול בחג
השבועות מאכל
הנקרא **קזין** ולהתענג
בו ומרומז כנגד הר סיני

רפואה שלימה

יהונתן מוספי
בן מיכל ומוני
הקב"ה ישלח
מזור ומרפא
לרמ"ח אבריו
ושס"ה גידיו.
שיחזור לאיתנו
הראשון ויזכה
לשנים רבות
טובות ונעימות

לע"נ הצנועה והענוה

נורית דוידזה
בת חוהדי ושהי ז"ל
עליה לבית העלמין
ביום שני ד' סיון ב-18:30

לע"נ הצנועה והענוה

נוהר סימן טוב
בת חתונג'אן ז"ל
ט' סיון פקידת שנתה
שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"נ הצנועה והענוה

נוהר סימן טוב
בת חתונג'אן ז"ל
ט' סיון פקידת שנתה
שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"נ הצנועה והענוה

נוהר סימן טוב
בת חתונג'אן ז"ל
ט' סיון פקידת שנתה
שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"נ הצנועה והענוה

משה חבה
בן חביבה ז"ל
א' סיון פקידת שנתו
שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"נ הצנועה והענוה

בשי סימן טוב
בן רבי ונוג'ן ז"ל
ז' סיון פקידת שנתו
שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"נ הצנועה והענוה

נוהר סימן טוב
בת חתונג'אן ז"ל
ט' סיון פקידת שנתה
שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"נ הצנועה והענוה

נוהר סימן טוב
בת חתונג'אן ז"ל
ט' סיון פקידת שנתה
שתמליץ טוב בעד משפחתה

שבת שלום זמבזדק

רפואה שלימה והחלמה מהירה :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו נהוראי-חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו באבאי באבאי בן מורוורי הי"ו יהונתן אריאלי בן שרה הי"ו	אברהם-יגל בן רעות הי"ו ניסים דויד בן שרה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת סיגלית סמדר בת דינה מנב"ת חנה דויד בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת עליה נסימת בת גורגיה מנב"ת	מנשה אגדי בן טובה וראובן ז"ל נחמיה יוס-טוב בן טאוס ושולם ז"ל רבקה ישראל בת ברוד ז"ל אמיל גרינברג בן דינה ז"ל רוזה אייל בת שרה ז"ל אסתר אמיתי בת נרגיס ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל רבקה אביבה בת יקוט ז"ל
---	---	---

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

4 יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות חג השבועות

א. פשט המנהג בכל תפוצות ישראל להיות נייעורים בליל חג השבועות ולעסוק בתורה, עד עלות השחר, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש "חסידים הראשונים לא היו יושנים בלילה הזאת, והיו עוסקים בתורה ואומרים: בואו לנחול מורשה קדושה לנו ולבנינו בשני "העולמות". וכן אמרו עוד בזוהר הקדוש: כל אלו שמתקנים התיקון בלילה הזאת ושומחים בו, **כולם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות**, והקדוש ברוך הוא מברך אותם בשבעים ברכות וכתרים של עולם העליון, והסבירו האחרונים שהטעם למנהג זה בליל חג השבועות, לפי שבשעת קבלת התורה היו ישראל נרדמים כל הלילה, והוצרך הקדוש ברוך הוא להעירם משנתם על ידי קולות וברקים.

ב. מהיות טוב נכון לחוש לדברי רבותינו המקובלים, וללמוד בליל חג השבועות את התיקון שנדפס בספר קריאי מועד, בכנופיא ובחבורה, **ולהעדיף סדר לימוד זה על פני לימוד בתלמוד ובפוסקים**.

ג. יש להזהר מלדבר שיחת חולין ודברים בטלים בלילה הזה, ולא יאבד זמן יקר זה בשיחה בטלה, **ויושב בטל כישן דמי**, ועל פי הקבלה אין לקרות משנה בלילה זו. **ולפני חצות הלילה יש לקרות קריאת שמע**, בפרט לאלה שהתפללו ערבית מבעוד יום, ואם יש תלמיד חכם בין החבורה מה טוב ומה נעים שיבאר לקהל דברי הגמרא והמדרש ותר"ג מצות, דבר דבור על אופניו, בדברי האגדה המושכים את הלב, כדי שלא יבואו להתנמנם, וזכות הרבים תלויה בו.

ד. אין לברך ברכות התורה אלא **עד אחרי עלות השחר**, שהוא שיעור מהלך ארבע מילין לפני הנץ החמה, דהיינו שבעים ושתיים דקות, ושיעור זה משערים בשעות זמניות.

ה. גם הנייעורים בליל שבועות חייבים לברך ברכות התורה, וכן המנהג פשוט, ובמקום מנהג לא אומרים ספק ברכות להקל, ויש מתחסדים לשמוע ברכות התורה ממי שישן בלילה שנת קבע, אבל המנהג אינו כן.

ו. מנהגינו לברך כל ברכות השחר, חוץ מברכת על נטילת ידיים ואשר יצר, אלא אם כן הוצרך לנקביו שאז מברך אשר יצר, אבל לא ברכת על נטילת ידיים.

ז. יתגבר כארי בתפילת שחרית לבל יתן שינה לעיניו ולעפעפיו תנומה, שלא יצא שכרו בהפסדו אם יישן בשעת קריאת שמע ותפילה, וכן יזהר בשעת קריאת התורה, שהיא פרשת עשרת הדברות, לבל תחטפנו שינה.

ח. יש נוהגים לעמוד על עומד בשעת קריאת עשרת הדברות, ואין בזה מנהג נכון, כי יש לחוש פן יאמרו שדוקא תורה זו מן השמים ולא השאר ח"ו, ונותנים יד לפושעים בזה. ויש למחות בנוהגים כן, ומכל שכן במקום שתלמידי חכמים יושבים בעת הקריאה, שיש למחות במי שעומד משום יוהרא, ואם העולה לקרות בתורה הוא אביו או רבו, יעמוד מיד עם עלותו לתורה שבזה אין כל חשש.

ט. נוהגים לשטוח עשבי בשמים בבית הכנסת ובבתים, לכבוד חג השבועות, זכר למה שאמרו חז"ל בשבת פח: "כל דיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא נתמלא כל העולם כולו בְּשִׁמְיָם", שנאמר "שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר".

י. נוהגים לאכול מאכלי חלב בחג השבועות, וכן יש נוהגים לאכול דבש וחלב, לרמוז על מתן תורתנו שנמשלה לדבש וחלב, כמו שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך".

הידעת? סיפור מההפטרה

הפטרת במדבר: הושע פרק ב'

בשעה טובה מתחילים בספר במדבר שנקרא גם חומש הפקודים. וזה על תחילת פרשתנו, שה' מצווה את משה לספור את בני ישראל. הספירה הייתה לפי משפחות וראשי משפחות, נשיאים, וחשובי העדה לפי ייחוסיהם. כשיצאו בני ישראל ממצרים נתבלבלו השבטים ועכשיו הספירה לדעת יחוס של כל שבט ושבט בנפרד. וכל זה על מנת שיוכלו לחלק את ארץ ישראל לפי השבטים. והנס היה שבספירה שבפרשתנו ובמניין שבפרשת פנחס המניין שבעם ישראל היה אותו הדבר למרות שהיו בזמנים שונים. וה' מצווה את משה לספור את שבט לוי בנפרד כי הם החשובים שבעם, וגם שלא חטאו בעגל.

בהפטרה: פותח במספר בני ישראל: "והיה מספר בני ישראל כחול חים אשר לא ימד ולא יספר, והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי". כשנתבונן בפסוק נראה שיש סתירה מתחילת הפסוק "והיה מספר בני ישראל" (אפשר לספור) לסופו "אשר לא ימד ולא יספר"? והתשובה: כאן בזמן שישראל עושים רצונו של מקום, אי אפשר לספור, וכשאינם עושים - אפשר לספור, יש מספר מוגבל (ר' יונתן רמי). ר' יוסי אומר כאן בידי אדם וכאן בידי שמים (ילקוט שמעוני).

ולפי המלבי"ם אין סתירה בכלל כמו שאצל אברהם ה' אומר "הבט נא השמימה וספור הכוכבים אם תוכל לספור אותם, ויאמר לו כה יהיה זרעך" (בראשית טו' פ"ה). יש כאן שאלה ותשובה ביחד. כך גם אצל הנביא הושע שאלה ותשובה יחדיו. הושע בנבואתו משווה את הקשר בין הקב"ה לעם ישראל כמו בעל ואשה, כשעם ישראל עבדו עבודה זרה ובגדו בה' שזה הבעל אז ה' עוזב אותם ומתרחק מהם כמו הבעל שמגרש את אשתו, אבל לבסוף בזמן הגאולה הבעל והרעיה יתאחדו יחדיו לעולמים לאהבת נצח. רש"י מפרש את המילים "איש" ו"בעל" "איש" - לשון אישיות וחיבת נעורים "ובעל" לשון אדנות ומורא. רש"י מסביר שבזמן החטא עבדו את ה' מיראה לכן פרקו עול ובגדו. אבל לעתיד לבוא יעבדו את ה' מאהבה אז הקריבה בין ה' לעם ישראל תהיה יותר אינטימית ומשפחתית קרבת אירוסין "וארשתך לי לעולם". "ביום ההוא נאם ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי" (פסוק יח). ועכשיו מובן למה אירוסין כי לפני החתונה יש למה לצפות, יש יותר חנופה בין האיש לאשה אבל אחרי החתונה מתרגלים אחד לשני ועלולים לזלזל מרוב קירבה יתרה, שיתרגלו אחד לשני. לכן דוד המלך מבקש "אחת שאלתי מאת ה'.. שבתי בבית ה'.. ולבקר בהיכלו". שתמיד יתרגש כמו בפעם הראשונה. ובקשתנו שתמיד נעבוד את ה' באהבה שזו מעלה יותר גדולה מיראה וכך ה' יאהב אתנו כאהבת האירוסין לעולמים. (בברכת השם ג.פ.).

" ואבותינו סיפרו לנו "

מעשה קטן- נזק עצום

וכך בכו שניהם על העבר, עד שלבסוף הפקיד התרצה וסלח לו. והוסיף ראש ישיבת סלבודקה וסיפר, שכששמע סיפור מבהיל זה, הוא בירר אודות האברך, והגיע עד אליו כדי לוודא אצלו, שאכן הסיפור אמת. כששמע שכך באמת היה - הוא חיזק את האברך, שדווקא זכות התורה שלמד היא שעמדה לו להפסיק אותו מלימודו, כדי שילך לבנק, שזהו דבר שהוא אינו רגיל בו כלל, וזאת כדי שיפגוש שם את הפקיד ויזכה למחילתו הגמורה. בהזדמנות זו הוסיף האברך לסיפור ההשגחה ואמר, שכאשר הוא שב לביתו וסיפר לאשתו את סיפור המעשה, אשתו התקשתה להאמין לדברים, והלכה לברר בעצמה בבנק על אודות אותו פקיד. בבנק, אמר לה המנהל: "הפקיד הזה אינו עובד בסניף שלנו באופן קבוע, אלא בסניף בתל אביב. מכיוון שהיה חסר לנו עובד באותו היום שבעלך הגיע לבנק - ביקשנו מההנהלה הראשית לשלוח לנו פקיד, שימלא את המקום החסר. ואותו פקיד, שאת מבררת עליו, הגיע לעבוד בסניף שלנו בבני ברק רק באותו יום". עדות זו של מנהל הבנק מעצימה את סיפור ההשגחה. הנה דווקא באותה שעה, שבה באופן יוצא מגדר הרגיל הגיע האברך לבנק, למקום שבו לא דרך שלושים שנה, דווקא באותו יום זימן הקב"ה שיהיה חסר פקיד בסניף הבנק בבני ברק, ומכל מאות פקדי הבנק בארץ נשלח לעבודה במקום דווקא פקיד זה שהיה בעברו תלמיד ישיבה, על מנת שיפגוש באברך והם יזכו להתפייס ולהגיע למחילה גמורה. והרי זוהי יד ההשגחה הנראית באופן גלוי ומוכח.

מובא מעשה היה בחסיד אחד בפולין:

הוא בא לפני רבו על מנת לקבל ברכת הדרך לפני נסיעתו לרגל עסקיו לברלין. אמר לו הרבי: "כיון שתששה בברלין מספר חודשים בוודאי לא יקשה עליך לקנות לי שם מקטרת שנהב המיוצרת בגרמניה". שמח החסיד על שיוזכה לגרום הנאה לרבו ונסע לדרכו לשלום. לאחר חודשים ספורים שב, ובדרכו לפתע נזכר כי שכח לגמרי מעניין המקטרת. התעצב על ליבו, ואז עלה בדעתו רעיון - הוא מיהר להיכנס לחנות גדולה ולאחר חיפושים אחדים מצא את אשר ביקש - מקטרת שנהב המיוצרת בגרמניה. הוא נכנס אל האדמו"ר והגיש לו את המקטרת בשמחה, אולם למרבה הכלימה הפך הרבי את המתנה ומצא פתקית מביכה: MADE IN GERMANY - מיוצר בגרמניה. הניח הרבי מבט שואל על פני החסיד, והלה, שלא מצא כל דרך אחרת, החליט לומר את האמת: "רבי, תראה... אמנם שכחתי לקנות בגרמניה את המקטרת, אבל זה ממש אותה מקטרת!". "וכי חושב אתה שאני זקוק למקטרת משנהב ודווקא בגרמניה?!" - החזיר לו הרבי בשאלה - "כל מה שרציתי היה, שגם בהיותך בברלין המנוכרת והרחוקה כל כך מהוי בית המדרש, תזכור את הרבי, שלך ואת משנת חייך. את החסידים ואת התפילה, וכך תישמר יותר מן הקלקול המצוי בטלטולי הדרכים!".

עד כמה עלינו לחשב בכל מעשה את השלכותיו - זאת אי אפשר לתאר ולשער. לעיתים מעשה קטן יש בו כדי לגרום נזק עצום ולעיתים אף לדורות. סיפורי ההשגחה בכל העולם, מחייבים אותנו להכיר כי יש אדון לבריאה והוא המנהל את העולם בכל רגע ורגע. ראש ישיבת סלבודקה בארץ ישראל, השמיע באוזני הרב פינטו שליט"א סיפור השגחה מדהים. המחזק באמונה וביטחון בבורא ובהשגחתו הפרטית בעולם. ומעשה שהיה כך היה:

יהודי תלמיד חכם בבני-ברק היה יושב כל ימיו והוגה בתורה. אשתו, שסייעה לו בתורתו ניהלה לבדה את כל ענייני היום יום, וכן את כל העניינים הכספיים והטכניים הקשורים לניהולו השוטף של הבית, וזאת בשל הכרתה בחשיבות לימוד התורה הקדושה. וכך אפשרה למיודענו לשקוד ולעלות בתורה הקדושה. באחד הימים היה עליה להפקיד המחאה חשובה מאד בבנק, אולם בשל אילוצים מסויימים לא הייתה בידה כל אפשרות לעשות זאת בעצמה. מחוסר ברירה היא ביקשה מבעלה, שילך הוא לסניף הבנק ויפקיד שם את המחאה, ולאחר מכן ימשיך לכולל בו הוא לומד. לשמע הבקשה הסכים הבעל המסור לעשות, כפי שביקשה ממנו רעייתו. וכך מיודענו מצא את עצמו ממתין לפקיד בבנק כשמספר אנשים לפניו. כשהגיע תורו והוא עמד מול פקיד הבנק - הביט בו הלה, ולאחר מכן שאל מהו שמו. לשמע תשובת הבעל בירר האם ארץ מוצאו היא אנגליה? היהודי, שהיה אברך תלמיד חכם התפלא עד מאד, מהיכן יודע הפקיד בבנק על ארץ המוצא שלו. פליאתו גברה שבעתיים כאשר הפקיד הוסיף ושאל אותו, האם הוא למד בבחרותו בישיבה פלונית. כשהשיב גם על כך בחיוב, שאל אותו הפקיד האם הוא זוכר אותו מזמן היותם בישיבה. מיודענו הביט בו ארוכות, אולם לא הכיר ולא זכר כלל את הפקיד מזמן לימודיו בישיבה, וכשהשיב בשלילה, פתח הפקיד בודיו אישי: "בכל יום כיפור, כאשר אני מבקש מהקב"ה שישלח לכל האנשים שחטאו כנגדי אני מוסיף ואומר, שכלום אני סולח חוץ מאשר לך! לפני כשלושים שנה כשהייתי נער, הוריי שלחו אותי ללמוד בישיבה באנגליה שבה גם אתה למדת. כשנכנסתי בפעם הראשונה לחדר האוכל של הישיבה, זמן קצר לאחר שהגעתי למקום, חיפשתי כסא פנוי ליד אחד השולחנות, והנה הבחנתי בכסא פנוי בשולחן שבו אתה ישבת. אך כשניגשתי להתיישב במקום, אמרת לי, שבחורים אחרים כבר יושבים בשולחן זה ושאלך לחפש לעצמי מקום פנוי אחר". לא מצאתי לעצמי מקום אחר, וכיוון שכך עזבתי את הישיבה שעה בלבד לאחר שהגעתי אליה! ומאז לא הוספתי להגיע למקום, ולא ישבתי עוד ליד דף גמרא. כיום כל מהותי מסתכמת בפקידות בבנק, כשלעומת זאת אתה זכית לגדול ולהיות תלמיד חכם. וזוהי הסיבה, לכך שאיני מוחל וסולח לך במשך כשלושים שנה!" כך סיים הפקיד את וידויו הנורא ושתק. לשמע דברים אלו פרץ מיודענו בבכי מר וביקש את סליחתו ומחילתו של הפקיד על המעשה שלו בימי בחרותו,